

Det ærede Medlem erklærede i øvrigt, at han havde store Betænkeligheder ved Nedsættelse af Valgretsaldere fra 30 til 25 Aar, men deri ligger ikke en saa bestemt Afvisning af denne Tanke som i de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger). Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg udtalte det ærede Medlem, at han hilste med Glæde, at Regeringen har fastholdt Enkeltmandskredsene, kun vilde det ærede Medlem være villig til at gaa ind paa Forhandling om en Kombination af Valg i Enkeltmandskredse og Forholdstalsvalg. Det ærede Medlem var derimod en principiel Modstander af Forslaget om Landstingets Sammensætning. Dette Forslag syntes at overraske ham ved sit radikale Tilsnit, og han citerede en Udtalelse, jeg en Gang har fremsat, da der var Tale om Amtsraadsvalg, og hvori jeg antydede, at man burde lade Amtsraadene vælge af Skatteyderne indenfor Amtsraadskredsene. Denne Udtalelse vedkender jeg mig, jeg fremsatte den i sin Tid, men jeg fik ikke Ørenlyd for den og maatte selvfølgelig som Mindretal bøje mig for det, der blev Afgørelsen. Men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den samme Tankegang ligger til Grund for det her foreliggende Forslag, thi Sogneraadene og Byraadene, som her faar Valgretten i deres Hænder, udgaa af Valg af Vælgere, der er Skatteydere. De Vælgere, der ikke er Skatteydere, kan ikke vælge Byraad eller Sogneraad.

Det samme ærede Medlem mente, at det var et dristigt Skridt at gaa til en saadan Sammensætning af Landstinget, som her er foreslaaet. Jeg spørger det ærede Medlem: Er vort Folk da blevet ringere, end det var i 1848-49? Er der ikke i det lange Tidsrum siden da foregaaet en glædelig Udvikling i vort Folk? Staar det ikke paa et langt højere Oplysningsstade end den Gang? Og er der ikke under den frie Forfatning baade aandeligt og materielt foregaaet en rivende Udvikling i de Aar, der er forløbne, siden vi fik denne Forfatning? Skal vi da gaa ud fra, at det danske Folk er saa politisk umodent, at det ikke er i Stand til at bære en saadan Frihed som den, man tilbød det, da man ved Grundloven af 5. Juni 1849 brat gik fra Enevoldsmagten over til den frie Forfatning? Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg har aldrig følt en saadan Ydmygelse som den, jeg følte i de Aar, da Højre regerede, ikke med Grundloven, men udenfor Grundloven, og da vi her fra

Folketinget gik hjem for at se, at det, vi havde stemt for, blev annulleret, og at de Bevillinger, vi havde nægtet, blev tagne op og anvendte, ikke efter vort Ønske, men efter Regeringens. Jeg mener derfor, at der er Anledning for os, der har gennemlevet den Tid, til at gøre, hvad vi kan, for at sætte et Hegn for Gentaagelser af den Art.

Det ærede Medlem mente, at jeg stod ved et Skel og havde nu at vælge, om jeg vilde gaa med Socialisterne og de Radikale, eller om jeg vilde gaa med Højre. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg staaer ikke ved noget Skel. Som ganske ung har jeg været med til at kæmpe med alle de Kræfter, der den Gang stod til min Raadighed, for at bevare Grundloven af 5. Juni 1849, og jeg har som Medlem af det forenede Venstre, da jeg som ung Politiker traadte ind i dette Ting, været med til at kæmpe for Forstaaelsen af Grundloven af 28. Juli 1866, saaledes at det Grundsyn, der var tilrettelagt ved Grundloven af 5. Juni 1849, at Folketinget skulde være det Ting, der har den politiske Udvikling, skulde ske Fyldest, og jeg har med Glæde set, at de lange Kampe, der har været ført om Forstaaelsen af Grundloven af 28. Juli 1866, er endte med Sejr for Venstre. Men man ved ikke, hvorledes Forholdene kan udvikle sig, og det vilde derfor være min højeste Glæde, om jeg kunde slutte mit politiske Liv med at føre tilbage igen til det danske Folk den Myndighed, der var betroet det ved Grundloven af 1849, for at sætte et Bolværk imod, at Udskejelser som de, der foregik under Provisorietiden, skulde kunne finde Sted mere i vort Land. Jeg har ikke vaklet, om jeg vilde gaa til den ene eller den anden Side. Paa Regeringens Vegne har jeg fremsat et Forslag, som Ministeriet er enigt om at ville sætte sin Kraft ind paa at faa gennemført, og vi appellerer til Folketingets forskellige Partier om at følge os og tager Hjælp og Støtte fra enhver, der vil være os behjælpelig i saa Henseende. De Radikale og Socialdemokraterne har tilsagt mig deres Støtte til dette Forslags Gennemførelse og lovet ikke her at ville optræde som Partipolitikere, men dette Løftes Glans blegner noget, naar jeg ser, at de Herrer i disse Dage har travlt med at opstille Kandidater mod mine Meningsfæller. Det skal dog ikke skræmme mig. Det er ikke os, der udæsker. Vi forelægger det Forslag, som vi finder forsvarligt og antageligt og betragter som et godt Forhandlingsgrundlag, og